

Coordination of counter-terrorism actions in Ukraine

Координація дій щодо протидії тероризму в Україні

Yurii Danylchenko

Key words:

terrorism counteraction, mechanism of terrorism counteraction, coordination of terrorism counteraction activity, collaboration, enhancement.

Ключові слова:

протидія тероризму, механізм протидії тероризму, координація дій щодо протидії тероризму, взаємодія, вдосконалення.

Постановка проблеми. Тероризм, як одна з найбільш складних проблем сьогодення, вимагає консолідації зусиль правоохоронних органів на всіх рівнях і дослідників різних галузей науки у справі формування ефективного механізму протидії цьому суспільно небезпечному феномену. Механізм протидії тероризму являє собою науково обґрунтовану, засновану на достовірних даних щодо сучасного стану та тенденцій терористичної злочинності цілісну сукупність організаційно-правових і функціональних компонентів, що забезпечують ефективне виконання завдань і функцій системи протидії тероризму, нейтралізацію негативних наслідків тероризму та сприяння досягненню соціального компромісу. Організаційно-правові засади та суб'єкти протидії тероризму визначені в Законі України «Про боротьбу з тероризмом» та інших законодавчих і підзаконних актах. Аналіз положень нормативно-правових актів у сфері протидії тероризму доводить, що забезпечення ефективної діяльності механізму протидії тероризму можливе лише у випадку наявності чіткої системи координації дій суб'єктів такої протидії та злагодженої роботи всіх складових компонентів механізму протидії тероризму.

Стан дослідження. Загальним питанням організаційно-правового забезпечення протидії злочинності присвятила свої роботи значна кількість вітчизняних науковців, таких як Г.А. Аванесов, А.І. Алексєєв, О.М. Бандурка, В.М. Бесчастний, В.В. Голіна, Л.М. Давиденко, І.М. Даньшин, О.М. Джужа, Е.А. Дідоренко, А.Е. Жалінський, А.П. Закалюк, О.М. Ігнатів, О.Г. Кальман, І.І. Карпець, Н.Ф. Кузнєцова, В.Н. Куц, О.М. Литвак, О.М. Литвинов, В.В. Лунєєв, Ю.В. Орлов та багато інших. Окремі питання організаційно-правового забезпечення протидії тероризму окреслені в роботах В.Ф. Антипенка, К.Є. Войтовського, В.О. Глушкова, О.Ф. Долженкова, С.В. Дрьомова, С.С. Єсімова, О.Н. Карпова, В.Н. Кубальського, А.О. Місюри, А.В. Павленка, Г.О. Пономаренко, О.О. Резнікової, І.М. Рижова, В.І. Строгого та інших дослідників. У зв'язку зі швидкою зміною соціально-політичної обстановки в країні, виникненням нових терористичних загроз і пов'язаним із цим реформуванням механізму протидії тероризму необхідне проведення аналізу поточного стану координації дій щодо протидії тероризму в Україні.

Метою статті є аналіз координації дій щодо протидії тероризму в Україні.

Виклад основного матеріалу. Координація (від лат. *co* – спільно і *ordinatio* – впорядкування) у найбільш широкому значенні розуміється як взаємозв'язок, узгодження, приведення у відповідність. У структурі протидії злочинності координаційна діяльність належить до загальної організації протидії злочинності та займає в ній одне з провідних місць. Тож координація є частиною управлінської діяльності щодо організації протидії злочинності, але, на відміну від субординаційних зв'язків, зазначена взаємодія відбувається між самостійними, непідпорядкованими один одному суб'єктами протидії злочинності.

Науковці визначають різні специфічні ознаки координації протидії або профілактики злочинності під час визначення її поняття. Наприклад, В.В. Голіна зазначає, що координація означає погодження, з'єднання, приведення в порядок, у відповідність. Головною метою координації дослідник вбачає розмежування функцій правоохоронних органів під час здійснення спеціальних запобіжних заходів і водночас взаємозв'язок і погодження їхніх дій, усунування дублювання в роботі, вироблення єдиного підходу до вирішення

конкретних питань запобігання злочинності¹. А.В. Мозгова визначає координацію діяльності правоохоронних органів із протидії злочинності як передбачену законом, об'єктивно обумовлену, узгоджену та постійну взаємодію з метою реалізації учасниками правоохоронної діяльності спільних заходів за найбільш пріоритетними напрямками протидії злочинним проявам². На наш погляд, визначення координації, використовуючи поняття взаємодії, є не досить вдалим, оскільки, на думку більшості дослідників, поняття взаємодії суб'єктів протидії злочинності є більш широким поняттям, на відміну від координації, яка завжди відбувається між самостійним суб'єктами³. Взаємодія може здійснюватися і в межах одного суб'єкта протидії злочинності. Крім того, порівняно з координацією, їй часто бракує зобов'язуючого компонента.

Найбільш лаконічним і структурованим є визначення координації, надане О.М. Бандуркою і О.М. Литвиновим: координація профілактики злочинів – це узгодження дій тактично самостійних суб'єктів системи профілактики злочинів за різними елементами діяльності за наявності рівноправних зв'язків між ними, спільної стратегічної мети діяльності для підвищення ефективності протидії злочинності⁴. Об'єднуючи всі зазначені наукові позиції під координацією дій щодо протидії тероризму пропонуємо розуміти формально визначену систему взаємопогоджених дій тактично самостійних суб'єктів протидії тероризму, побудовану на основі єдиної концепції протидії тероризму. Координація дій щодо протидії тероризму містить спільну мету, визначену національною концепцією протидії тероризму, принципи такої взаємодії, формально визначену та науково обґрунтовану тактику координації та постійність і безперервність здійснення такої діяльності, зважаючи на місце, компетенцію і роль кожного самостійного суб'єкта в системі протидії тероризму.

До координації дій щодо протидії тероризму вбачаємо доцільним відносити також і міжнародну координацію дій між правоохоронними органами України та відповідними спеціалізованими установами інших країн і міжнародними організаціями. Наприклад, Г.П. Жаровська наголошує, що ефективна протидія транснаціональній злочинності можлива лише завдяки втіленню принципу міжнародної координації⁵. У чинній Концепції боротьби з тероризмом також зазначається, що міжнародне співробітництво України з питань боротьби з тероризмом має здійснюватися шляхом взаємодії з ЄС у сфері боротьби з тероризмом відповідно до норм міжнародного права; координації, вдосконалення та розширення взаємодії суб'єктів боротьби з тероризмом із правоохоронними органами та спеціальними службами іноземних держав, антитерористичними структурами ООН, ОБСЄ, НАТО, ЄС, СНД, іншими міжнародними організаціями, що здійснюють боротьбу з тероризмом, на підставі міжнародних договорів; укладення міжнародних договорів про співробітництво у сфері боротьби з тероризмом між суб'єктами боротьби з тероризмом та відповідними органами іноземних держав тощо⁶. Згідно ст. ст. 27 і 28 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» міжнародна координація дій із протидії тероризму може здійснюватися шляхом обміну інформації, наданої і без попереднього запиту іноземною державою, якщо це не зашкодить проведенню досудового слідства чи судового розгляду справи та може допомогти компетентним органам іноземної держави у припиненні терористичного акту, та у формі спільної участі в антитерористичних заходах з іноземними та міжнародними установами⁷. Тож поряд із національною координацією дій щодо протидії тероризму можна виділити ще й міжнародний рівень такої організаційної діяльності.

Нормативно-правове забезпечення протидії тероризму встановило досить чіткі засади координації діяльності національних суб'єктів протидії тероризму. Відповідно до ч. 7 ст. 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» координацію діяльності суб'єктів, які залучаються до боротьби з тероризмом, здійснює

¹ Кримінологія: загальна та особлива частини: підручник / І.М. Даньшин, В.В. Голіна, М.Ю. Валуйська та ін.; за заг. ред. В.В. Голіни. 2-е вид., перероб. і доп. Х. 2009. 288 с.

² Мозгова А.В. Поняття та рівні координації діяльності правоохоронних органів із протидії злочинності й корупції. Часопис Київського університету права. 2013. № 2. С. 290–294.

³ Бесчастний В.М. Кримінологічне забезпечення протидії злочинності в Україні: монографія. Харків, 2017. 360 с.

⁴ Бандурка О.М., Литвинов О.М. Протидія злочинності та профілактика злочинів: монографія. Харків. ун-т внутр. справ. Х., 2011. 308 с.

⁵ Жаровська Г.П. Організаційні аспекти протидії транснаціональній організованій злочинності в Україні. Актуальні проблеми держави і права. 2014. Вип. 73. С. 475–482.

⁶ Концепція боротьби з тероризмом, ухвалена Указом Президента України від 23 квітня 2013 р. № 230/2013. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/230/2013> (дата звернення: 15.03.2017).

⁷ Про боротьбу з тероризмом: Закон України від 20 березня 2003 р. № 638-IV. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/638-15> (дата звернення: 01.03.2017).

Антитерористичний центр при Службі безпеки України⁸. Згідно з п. 8 Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України керівник Антитерористичного центру призначається з числа заступників Голови Служби безпеки України та звільняється від виконання обов'язків Президентом України⁹. Координація протидією тероризму безпосередньо пов'язана з організаційною структурою Антитерористичного центру і визначається міжвідомчим характером його складу та регіональним представництвом його структурних підрозділів. Центральними структурними компонентами Антитерористичного центру є Міжвідомча координаційна комісія та штаб. Міжвідомча координаційна комісія Антитерористичного центру Служби безпеки України формується з керівника Антитерористичного центру та його заступників; заступників міністра внутрішніх справ України, заступників керівника Національної поліції, керівників центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері цивільного захисту; заступника начальника Генерального штабу Збройних сил України; заступників керівників центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону, Управління державної охорони України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань; командувача Національної гвардії України; начальника Управління Служби безпеки України в м. Києві, заступника голови Київської міської державної адміністрації, заступників керівників інших центральних органів виконавчої влади, а також інших визначених Президентом України посадових осіб. Фактично Міжвідомчою координаційною комісією Антитерористичного центру об'єднуються профільні заступники керівників усіх суб'єктів протидії тероризму першого рівня. Міжвідомчий характер Антитерористичного центру зберігається й на регіональному рівні. Наприклад, у структуру Антитерористичного центру також входять координаційні групи та їхні штаби, які створюються при регіональних органах Служби безпеки України. До їхнього складу, окрім регіональних представників суб'єктів протидії тероризму першого рівня, входять представники інших місцевих органів виконавчої влади, а також підприємств, установ та організацій. Координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України очолюють відповідно начальник Головного управління Служби безпеки України в Автономній Республіці Крим, начальник управління Служби безпеки України в області, містах Києві та Севастополі.

Згідно з п. 11 Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України формою діяльності Міжвідомчої координаційної комісії є засідання, які проводяться в міру потреби, але не рідше, ніж один раз на квартал. Рішення, прийняті на засіданнях таких комісій, оформлюються протоколами. У компетенції Міжвідомчої координаційної комісії входять такі питання:

- узгодження концептуальних засад і проектів програм боротьби з тероризмом, рекомендації, спрямовані на вдосконалення загальнодержавної системи боротьби з тероризмом, підвищення ефективності заходів щодо виявлення й усунення причин та умов, які сприяють вчиненню терористичних актів та інших злочинів, здійснюваних із терористичною метою;
- забезпечення координації діяльності суб'єктів боротьби з тероризмом, узгодження між міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади спільних планів із запобігання терористичним проявам та їхнього припинення;
- узгодження планів координаційних груп Центру при регіональних органах Служби безпеки України щодо запобігання терористичним проявам та їхнього припинення, опрацювання рекомендації про поєднання цих планів із планами Центру;
- розгляд пропозицій штабу Центру про створення міжвідомчих тимчасових робочих, експертних груп тощо (п. 10 Положення).

Координаційні групи на місцях збирають, узагальнюють, аналізують та оцінюють інформацію про стан і тенденції поширення тероризму в регіоні, здійснюють завчасні розрахунки сил і засобів, які можуть використовуватись у протидії терористичним проявам, організують і проводять антитерористичні операції та координують діяльність суб'єктів боротьби з тероризмом, вносять пропозиції щодо оптимізації та вдосконалення загальнодержавної системи протидії тероризму, підвищення ефективності заходів щодо виявлення й усунення причин та умов, які сприяють вчиненню терористичних актів та інших злочинів тощо.

Окрім координації, Закон України «Про боротьбу з тероризмом» передбачає обов'язок суб'єктів протидії тероризму здійснювати взаємодію своєї діяльності. На відміну від координації, взаємодія може забез-

⁸ Про боротьбу з тероризмом: Закон України від 20 березня 2003 р. № 638-IV. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/638-15> (дата звернення: 01.03.2017).

⁹ Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України, затверджене Указом Президента України від 14 квітня 1999 р. N 379/99. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/379/99> (дата звернення: 01.03.2017).

печуватися за допомогою як вертикальних, так горизонтальних комунікативних зв'язків між відповідними суб'єктами протидії тероризму. Проаналізувавши положення ст. 8 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», вважаємо, що можливо виділити взаємодію суб'єктів, які безпосередньо здійснюють протидію тероризму, за такими напрямками:

- **інформаційний**, який полягає в обміні інформацією щодо: заволодіння чи виникнення загрози заволодіння терористичними групами (терористичними організаціями) зброєю, вибуховими речовинами, іншими засобами масового ураження; перетинання державного кордону України її громадянами, іноземцями та особами без громадянства з метою вчинення терористичних актів; виявлення у пасажирів проїзних документів, що дають право на проїзд у транспортних засобах міжміського та міжнародного сполучення, з ознаками підроблення; використання чи загрози використання терористами, терористичними групами чи терористичними організаціями засобів зв'язку та комунікаційних технологій;
- **забезпечувальний**, який полягає в сприянні забезпеченню ефективного прикордонного контролю, контролі за видачею документів, що посвідчують особу, та проїзних документів з метою запобігання їхньої фальсифікації, підроблення або незаконного використання; запобігання діям або пересуванню терористів, терористичних груп чи терористичних організацій, а також осіб, які підозрюються у вчиненні терористичних актів або причетності до міжнародних терористичних груп чи організацій; припиненні спроб іноземців, щодо яких є дані про їхню причетність до міжнародних терористичних груп чи організацій, здійснювати транзитний проїзд через територію України;
- **правоохоронний**, який полягає у взаємодії з метою припинення злочинної діяльності осіб, причетних до тероризму, зокрема міжнародного, фінансування, підтримки чи вчинення терористичних актів і злочинів, які скоєні з терористичною метою.

Одним із провідних напрямів національної та міжнародної взаємодії у сфері протидії тероризму вбачається налагодження постійно діючих систем обміну інформації. Наприклад, із метою посилення взаємодії та обміну інформацією з питань протидії тероризму між уповноваженими органами на національному рівні та посилення прикордонного контролю у 2016 р. в ЄС на основі інформації Антитерористичної групи (м. Гаага) створено Єдину базу даних, до якої в режимі реального часу мають доступ понад 20 європейських спецслужб. Розроблено та заплановано реалізацію пілотного проекту щодо автоматизованого обміну даними між правоохоронними органами країн-членів ЄС щодо осіб, які мають судимість. Крім того, активізується робота з уведення в дію Європейської інформаційної системи авторизації подорожей¹⁰. На нашу думку, провадження автоматизованих баз даних обміну інформації між національними суб'єктами протидії тероризму, а також інтеграції її з міжнародними спеціалізованими базами даних правоохоронних органів є одним із важливих напрямів удосконалення їхньої діяльності. Прикладом такої взаємодії є система «I-24/7», яка поєднує в собі можливості доступу до баз даних не тільки Інтерполу (містить усі бази даних ASF – Автоматична пошукова система, яка розташована в Генеральному секретаріаті Інтерполу), а й національних баз даних країн світу. У цій системі також розширено коло суб'єктів використання цієї бази: нею можуть користуватися також співробітники прикордонних, митних, імміграційних та інших служб. Також викликають зацікавленість так звані «швидкі повідомлення» (diffusions), які розсилаються національним центральним бюро Інтерполу через систему «I-24/7», із запитом про арешт або встановлення місцеперебування осіб чи надання оперативної інформації щодо вчинених злочинних дій¹¹. Завдяки обміну інформацією між національними агенціями з протидії тероризму за даними на 2017 р. База даних Інтерполу щодо іноземних бойовиків-терористів (INTERPOL's FTF Database) містила дані щодо 14 500 підозрюваних осіб¹². Відповідно саме від оперативності та структурованості обміну даних, а також інтегрованості їх у міжнародні спеціалізовані бази даних щодо терористичних ризиків залежить ступінь готовності протидіяти зазначеним загрозам в Україні.

Значним позитивним кроком у налагодженні координаційних зв'язків і взаємодії суб'єктів протидії тероризму стало прийняття Положення про єдину державну систему запобігання, реагування та припинення терористичних актів і мінімізації їхніх наслідків, затверджене постановою Кабінету Міністрів України

¹⁰ Актуальні питання протидії тероризму у світі та в Україні: аналіт. доповідь / О.О. Резнікова, А.О. Місюра, С.В. Дрьомов, К.Є. Войтовський; за заг. ред. О.О. Резнікової. К.: НІСД, 2017. 60 с.

¹¹ Карпов О.Н. Можливості використання баз даних в Міжнародній організації кримінальної поліції – Інтерпол у протидії тероризму. Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). 2009. № 21. С. 301–306.

¹² Rached A. Open Briefing of the Counter-Terrorism Committee on “Denying Safe Haven to Those who Finance, Plan, Support, or Commit Terrorist Acts, or Provide Safe Havens, and Preventing Terrorists from Abusing the Asylum System, in Conformity with International Law”. INTERPOL Counter-Terrorism Directorate. 5 April 2017. P. 6.

від 18 лютого 2016 р. № 92¹³. Зазначеним нормативно-правовим актом було вдосконалено забезпечення належного та своєчасного реагування на загрозу вчинення терористичного акту, зокрема, уточнено повноваження Антитерористичного центру та інших суб'єктів протидії тероризму, а також встановлено систему заходів протидії тероризму залежно від оголошеного рівня терористичних загроз: «сірий (можлива загроза)», «синій (потенційна загроза)», «жовтий (імовірна загроза)» та найвищий «червоний (реальна загроза)». Вбачається, що зазначена система координації та взаємодії має бути доповнена розробленням планів заходів оперативного реагування на різні види терористичних загроз із залученням суб'єктів протидії першого та другого рівнів і представників приватного сектора.

На думку фахівців Національного інституту стратегічних досліджень, негативними чинниками, що гальмують розвиток координаційних зв'язків і взаємодії суб'єктів протидії тероризму в Україні, є, зокрема, недостатність або відсутність координації та міжвідомчої взаємодії, недостатня компетентність управлінської ланки суб'єктів боротьби з тероризмом, невідповідність особового складу суб'єктів боротьби з тероризмом до виконання завдань на різних етапах боротьби з тероризмом, недостатнє матеріально-технічне забезпечення, неефективне використання наявних фінансових і матеріальних ресурсів тощо¹⁴. Крім того, як наголошується в Концепції боротьби з тероризмом, виявлення та припинення терористичної діяльності має здійснюватися шляхом чіткого розмежування повноважень і скоординованої взаємодії суб'єктів боротьби з тероризмом¹⁵. Отож, зважаючи на значні зміни в організаційно-правовій структурі системи протидії тероризму, з новою актуальністю постають питання розмежування компетенції суб'єктів протидії тероризму, зокрема, і з метою ефективною координації їхніх дій. Особливу увагу привертають питання організації та координації дій під час проведення масштабних антитерористичних операцій для усунення загроз територіальній цілісності та національній безпеці України.

Окремо варто наголосити на важливості співпраці суб'єктів протидії тероризму з приватним сектором. Зокрема, відповідно до п. п. 8, 10, 12 Плану заходів із реалізації Концепції боротьби з тероризмом необхідним визнано здійснення таких заходів: віднесення за затвердженими критеріями об'єктів незалежно від форми власності до переліку об'єктів можливих терористичних посягань; впровадження на вказаних об'єктах стандартів, правил і технічних умов антитерористичної захищеності; налагодження взаємодії суб'єктів боротьби з тероризмом із недержавними суб'єктами охоронної діяльності з питань запобігання та недопущення терористичних проявів, забезпечення безпеки об'єктів можливих терористичних посягань¹⁶. Реалізації зазначених заходів відповідає ідея розбудови державно-приватного партнерства у протидії тероризму.

Висновки. Підсумовуючи, зазначимо такі напрями вдосконалення координації дій щодо протидії тероризму та взаємодії суб'єктів протидії тероризму:

- розбудова засад міжвідомчої взаємодії суб'єктів протидії тероризму за інформаційним, забезпечувальним і правоохоронним напрямами;
- чітке розмежування компетенції суб'єктів протидії тероризму, усунення дублювання їхніх функцій;
- підвищення рівня скоординованості дій суб'єктів протидії тероризму в рамках діяльності Антитерористичного центру Служби безпеки України;
- розроблення організаційних засад і координації дій під час проведення масштабних антитерористичних операцій для усунення загроз територіальній цілісності та національній безпеці України;
- розроблення планів заходів оперативного реагування на різні види терористичних загроз із залученням суб'єктів протидії першого та другого рівнів і представників приватного сектора;
- активізація координації дій з іноземними та міжнародними агенціями протидії тероризму; забезпечення інтеграції вітчизняних автоматизованих баз даних щодо терористичних загроз та осіб, підозрюваних у тероризмі, з міжнародними спеціалізованими базами даних;
- розбудова зв'язків у рамках державно-приватного партнерства у сфері протидії терористичним загрозам;
- підвищення компетенції керівників суб'єктів протидії тероризму в питаннях координації дій щодо протидії терористичним проявам;

¹³ Положення про єдину державну систему запобігання, реагування та припинення терористичних актів і мінімізації їхніх наслідків, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. № 92. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/92-2016-%D0%BF> (дата звернення: 01.03.2017).

¹⁴ Актуальні питання протидії тероризму у світі та в Україні: аналіт. доповідь / О.О. Резнікова, А.О. Місюра, С.В. Дрьомов, К.Є. Войтовський; за заг. ред. О.О. Резнікової. К.: НІСД, 2017. 60 с.

¹⁵ Концепція боротьби з тероризмом, ухвалена Указом Президента України від 23 квітня 2013 р. № 230/2013. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/230/2013> (дата звернення: 15.03.2017).

¹⁶ План заходів з реалізації Концепції боротьби з тероризмом, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 липня 2013 р. № 547-р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/547-2013-%D1%80> (дата звернення: 01.03.2017).

– поглиблення взаємодії з науковими та дослідницькими установами з метою вдосконалення форм і методів координації дій щодо протидії тероризму.

Окремих досліджень вимагає проблема актуалізації та вдосконалення системи загальносоціальних, спеціально-кримінологічних і віктимологічних заходів протидії тероризму в Україні.

Анотація

У статті проаналізовано поточний стан координації дій щодо протидії тероризму в Україні. Визначено місце та значення координації в механізмі протидії тероризму. Окреслено інформаційний, забезпечувальний і правоохоронний напрями взаємодії суб'єктів протидії тероризму. Визначено напрями вдосконалення координації дій щодо протидії тероризму та взаємодії суб'єктів протидії тероризму.

Summary

The article analyses current state of coordination of terrorism counteraction activity in Ukraine. It defines the place and significance of coordination in the mechanism of terrorism counteraction. It characterizes informational, protective and law enforcement courses of collaboration between subjects of terrorism counteraction. It ascertains courses of enhancement of coordination of terrorism counteraction activity and collaboration between subjects of terrorism counteraction.

Використана література:

1. Кримінологія: загальна та особлива частини: підручник / І.М. Данишин, В.В. Голіна, М.Ю. Валуйська та ін.; за заг. ред. В.В. Голіни. 2-е вид., перероб. і доп. Х. 2009. 288 с.
2. Мозгова А.В. Поняття та рівні координації діяльності правоохоронних органів із протидії злочинності й корупції. Часопис Київського університету права. 2013. № 2. С. 290–294.
3. Бесчастний В.М. Кримінологічне забезпечення протидії злочинності в Україні: монографія. Харків, 2017. 360 с.
4. Бандурка О.М., Литвинов О.М. Протидія злочинності та профілактика злочинів: монографія. Харків. ун-т внутр. справ. Х., 2011. 308 с.
5. Жаровська Г.П. Організаційні аспекти протидії транснаціональній організованій злочинності в Україні. Актуальні проблеми держави і права. 2014. Вип. 73. С. 475–482.
6. Концепція боротьби з тероризмом, ухвалена Указом Президента України від 23 квітня 2013 р. № 230/2013. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/230/2013> (дата звернення: 15.03.2017).
7. Про боротьбу з тероризмом: Закон України від 20 березня 2003 р. № 638-IV. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/638-15> (дата звернення: 01.03.2017).
8. Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України, затверджене Указом Президента України від 14 квітня 1999 р. N 379/99. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/379/99> (дата звернення: 01.03.2017).
9. Актуальні питання протидії тероризму у світі та в Україні: аналіт. доповідь / Резнікова О.О., Місюра А.О., Дрьомов С.В., Войтовський К.Є.; за заг. ред. О.О. Резнікової. К.: НІСД, 2017. 60 с.
10. Карпов О.Н. Можливості використання баз даних в Міжнародній організації кримінальної поліції – Інтерпол у протидії тероризму. Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). 2009. № 21. С. 301–306.
11. Rached A. Open Briefing of the Counter-Terrorism Committee on “Denying Safe Haven to Those who Finance, Plan, Support, or Commit Terrorist Acts, or Provide Safe Havens, and Preventing Terrorists from Abusing the Asylum System, in Conformity with International Law”. INTERPOL Counter-Terrorism Directorate. 5 April 2017. P. 6.
12. Положення про єдину державну систему запобігання, реагування та припинення терористичних актів і мінімізації їхніх наслідків, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. № 92. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/92-2016-%D0%BF> (дата звернення: 01.03.2017).
13. План заходів з реалізації Концепції боротьби з тероризмом, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 липня 2013 р. № 547-р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/547-2013-%D1%80> (дата звернення: 01.03.2017).

Yurii Danylchenko,

*Candidate of Juridical Sciences,
Prosecutor of Kharkiv region*